ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΣΣΕΡΑ

Η Σόφι προσπάθησε να καταλάβει το γεγονός ότι τα πάντα που ήξερε ήταν λάθος. Ο Φιτζ την κοίταξε και της είπε «Αν δεν μπορείς να το καταλάβεις όλο αυτό, μπορώ να σου δώσω λίγο καιρό, για να το χωνέψεις και να σε φέρω πίσω να συνεχίσουμε την μύησή σου στον πραγματικό κόσμο».
«Όχι ευχαριστώ. Πιστεύω πως αν φύγω δεν θα δεχτώ να γυρίσω ποτέ πίσω.»
«Όπως επιθυμείς. Λοιπόν, το πρώτο πράγμα που έχουμε να κάνουμε είναι να σε συστήσω στον πατέρα μου. Δεν θα χαρεί που δεν τον ενημέρωσα πως θα σε φέρω ,αλλά ό,τι έγινε έγινε.»
«Εντάξει είμαι έτοιμη… πιστεύω.»
Έφτασαν σε ένα μελαγχολικό κτήριο χτισμένο από κόκκινους στο χρώμα του αίματος κρυστάλλους, με μία πινακίδα όπου έγραφε: «Γραφείο Μεταφορών Βάκερ». Μέσα ήταν ο πατέρας του Φιτζ .Όταν τους είδε να μπαίνουν, αρχικά δεν έδωσε σημασία, αλλά όταν κατάλαβε τι είδε, γύρισε να τους παρατηρήσει Αμέσως μετά πήρε τον Φιτζ και πήγαν σε έναν άλλο χώρο για μιλήσουνε. Όταν επέστρεψαν ο Φιτζ είχε διαφορετική όψη και δεν έδειχνε πια τόσο αστείος όσο πριν αλλά πολύ πιο σοβαρός. Ο πατέρας του ήταν επίσης σοβαρός και έδειχνε προβληματισμένος με κάτι και κοιτούσε με ένα περίεργο βλέμμα.
«Σόφι, ελπίζω ο Φιτζ να μην σε τρόμαξε πολύ με το να σου αποκαλύψει την ύπαρξη του κόσμου μας έτσι απλά, και ελπίζω να δέχεσαι τη συγνώμη μου»
«Δεν είναι ανάγκη κύριε... Βάκερ. Έχω μπερδευτεί με το γεγονός ότι όλη η ιστορία των ανθρώπων, οι νόμοι της φυσικής και τόσα άλλα είναι λάθος, αλλά θα μπορέσω να το αντέξω. Δεν ξέρω τι πρόκειται να γίνει, αλλά είμαι έτοιμη»
«Ωραία. Ο Φιτζ θα σου εξηγήσει τι πρέπει να κάνεις και πώς να περάσεις απαρατήρητη από τα υπόλοιπα ξωτικά».
Και έτσι... άρχισε να ακολουθεί τον Φιτζ μέσα από σοκάκια.